

Gergely Katalin És Férje Lakása

Ez a lakásunk, amit aputól kaptam a házasság után. A képet egy fotóriporter készítette a "Magyar Nemzet"-nek 1958-ban vagy 1959-ben. A külföldiek részére készült egy "Otthonunk" című rovat, és rólam készült egy cikk, ami meg is van, és akkor a lakást is lefényképezte a fotóriporter.

Amikor az Imre elvett, akkor az apuka azt mondta, hogy ő nem engedi meg, hogy az ő lánya egy alkalmazottnak a felesége legyen, és vett neki egy saját bőrnagykereskedést a Paulay Ede utcában. És kaptam egy lakást a Szerzetes utcában, mindennel fölszerelve az égegyadta világon. Ez a ház a MÁK-nak [Magyar Általános Kőszénbánya Rt.] épült a Kolozsváry Tamás utcában -- akkor még Szerzetes utcának hívták. És a MÁK-nak a cégvezetője volt a Forbáth Jenő, az én legjobb barátnőmnek az apja, és ő szerezte ezt a lakást. Mi a MÁK-nak fizettük a lakbért. Ez négy ház volt, és közte egy park, egy ilyen füves kert. Szerzetes utca 4/a. Az egy gyönyörű ház volt, és nagyon luxus kivitelű.

Volt két szoba, volt a hálószoba, személyzeti szoba, egy kis hall, volt egy előszoba, konyha, fürdőszoba. És szépen volt berendezve. Azt is egy ügyfél rendezte be, illetőleg ott vettük a bútorokat. Ugye ott nem lehetett antik bútort elhelyezni, nem voltak akkora szobák. A két szoba nagyon szép modern, drága bútorttal volt berendezve, a hálószoba úgy volt, hogy két rekamié hosszantin a falon, és volt egy gardrób szekrény. A másik szobában könyvszekrény körös-körül meg fotelok meg dohányzóasztal. Akkor a hallban volt egy kinyitható asztal és hat szék. Szóval ilyen nagypolgári volt. És kaptam tizenkét damaszt ágyneműt, hat személyzeti ágyneműt -- a világon mindent. Nem tudom elmondani, de minden volt ott, a világon minden.

Cselédünk is volt, mégpedig a Fischer Jenő bácsiéké, mert akkor már el kellett küldeni a zsidóknak a háztartási alkalmazottat, és a Fischer Jenő bácsi Bözsike néniye jött el hozzám. Mert én tarthattam, mint árja párja. Ő ott lakott a cselédszobában. Aztán egyszer azt mondta, hogy egy zsidóknak nem fogad szót, és akkor a férjem azt mondta, hogy pakoljon, és menjen. És felvettünk egy másikat. Én ebben az időben semmi különösöt nem csináltam. Érettségi után voltam éppen, és sehova nem vettek fel ugye. Apukának segítettem az irodában, meg a férjemnek segítettem az

üzletben. Úgyhogy nem tudtam érdemi dolgot csinálni. Tanulni sem, dolgozni sem.